

JÓZSEF ATTILA SZÍNHÁZ

Vízkereszt, vagy amit akartok

Népszerűségben, játékosztottságban a Vízkereszt vetekszik A makrancos hölgygel, ha ugyan le nem körözi. A felszabadulás óta fővárosi Színpadainkon ez a leggyakrabban fölöttű Shakespeare-vígjáték. Játsszotta a Nemzeti, kétszer is (*Mészáros Ági* — Gábor Miklós, majd *Töröcsik Mari* — Kálmán György Viola-Sebastian kettősével), játszotta a Petőfi Színház, a Vigzínház. S a vidéki előadások sorából hadd emeljük ki a Szentendrei Theatrumét.

A József Attila Színház játékrendjének évek óta biztos pontja egy-egy Shakespeare-vígjáték, igen helyesen. („Shakespeare-t jól vagy rosszul, de játszani kell...”) A makrancos hölgy, a Sok hűhó, meg A windsori víg asszonyok után a Vízkereszt a ciklus új bemutatója.

Közművelődésünk szempontjából alkalmasint nem a József Attila Színház az a fórum, ahol egy Shakespeare-vígjáték örven kísérletezni kell vagy érdemes. Valószínűbb, hogy a társulat adta lehetőségek maximális kihasználásával minél derűsebben, minél vidámabban: *tolmácsolni* kell a művet.

A derűvel, a vidámsággal nincs is különösebb baj.

A szereposztás néhány pontjával van vitatkozni valónk. Vajon a színház lehetőségeit ismerve az-e a legoptimálisabb megoldás, ha Orsino herceget és Olivia grófnőt főiskolásokkal, ha még oly tehetségesekkel is, játszatják el? Ha Boffen Tóbiás *elme*gy a mellett a színész mellett, (*Horváth Gyula*), akinek ez kétségtelenül szerepe? Ha Antonio mosolytalan figuráját olyan művész (*Kránitz Lajos*) alakítja, akinek egészen sajátos humora, többszörösen bebizonyosodott humora, ebben az előadásban nem juthat szóhoz?

Tudjuk, nehézségek-gondok között született meg végül is az előadás. *Berényi Gábor*, a rendező, még a próbák közepette megbetegedett; munkáját, játékmeszterként, *Bodrogi Gyula* folytatta. (És tán olyan valaki fejezte be, aki nem is szerepel a falragaszon.)

Épp ezért emeljük ki: az előadásban a játék igazi vígjátékhangjait *Márton András* mélyen shakespeare-i Bohócától és *Dégi István* senkit-nem-követő, öntörvényű Keszeg Andrásától véljük hallani. Az ő

Viola, áruhában (Szerencsi Éva; a háttérben: Láng József)

stílusvilágukhoz zárkózik föl *Szabó Éva* Máriaája és *Láng József* Fábiánja.

Bodrogi Gyula Boffen Tóbiása mindvégig következetesen, a haspókot szelíden elbodorogizálva inkább a commedia dell'arte felől, mint a Globe deszkáiról közeledik a figurához, aki szíve szerint nem igazán az övé.

Ketten alakítják Malvoliót: *Horváth Sándor* és *Kaló Flórián*. Mi az utóbbit láttuk. Különös jelenség, hogy *Kaló Flórián*, aki papírforma szerint „a” Malvolio, mégsem a szerepet játssza! Hanem — helyenként pokoli mulatságosan! — annak *paródiáját*, hogy Malvoliót *hogyan* játssza el *Kaló*.

Szerencsi Éva finom, törékeny, bájos, de kissé súly-

talán Viola. *Maros Gábor* Sebastianja fickós, lendületes; említett elődeihez mindenben méltó.

Olivia grófnő: nem „főiskolás” szerep. A főiskolás *Kovács Nóra* máris szépen beszél, s egyszer majd, egy másik Vízkereszt-előadásban el is érhet *Oliviáig*. *Emőd György* viszont, a másik főiskolás: aligha lesz *Orsino* herceg! Nem a tehetsége, hanem a tehetségének jellege okán. Merőben másfajta szerepek várnak rá.

Kránitz Lajos (aki nem fakaszthat derűt) ünnepélyesen komoly hajóskapitány. *Zoltay Miklós*, *Turgoyny Pál*, *Vész Ferenc* vesz még részt a játékban.

Vayer Tamás díszletében, *Kemenes Fanny* jelmezeiben, *Sáry László* kísérőzenéjével folyik az előadás.

Dalos László

Teljes a jókedv (Dégi István, Márton András, Bodrogi Gyula)

